

Når vi ser tilbage på udviklingen i vort samfund, må vi konstatere, at der er sket mange forandringer over de sidste 20-30 år. Der er sket forandringer i familiemønsteret og i den måde, samfundet har indrettet sig på. I takt med den udvikling har vi opbygget et offentligt socialt system, som på mange måder kompenserer for det, man tidligere kunne klare i familien, men heldigvis er der meget af det sociale arbejde, der ligger i at støtte andre, som også i dag bliver klart i familien og af nære slægtninge.

Men det frivillige sociale arbejde har haft en helt særlig mulighed for netop at gå ind dér, hvor den offentlige indsats ikke slår til, og det er tit og ofte, når det endelige problem er ensomhed. Problemet ensomhed kan ikke løses med paragraffer, men kun ved medmenneskelig indsats, og her har det frivillige arbejde en særlig fornem placering.

Jeg vil også gerne sige, at i den generelle udvikling af vor socialpolitiske indsats har det frivillige sociale arbejde vist nye veje for, hvordan man kan løse sociale opgaver for dem i vores samfund, som er allervanskeligst at nå, nemlig dem, som vi somme tider kalder udstødte, andre gange hjemløse og andre gange truede.

En helt ny og særlig indsats inden for det frivillige sociale arbejde er jo stille og roligt vokset frem inden for det, der hedder virksomhedernes sociale indsats, og jeg vil gerne glæde mig over, at der er så mange virksomheder, som har taget denne opgave op på en fornem måde til forbillede for andre.

Vi har altså at gøre med et område, hvor der er mange aktører. Det er faktisk sådan, at ca. 10 pct. af den danske befolkning er involveret i frivilligt arbejde med et socialt sigte, og det synes jeg godt man kan glæde sig over.

Man kan også glæde sig over, at vi med socialloven for første gang har fået det frivillige sociale arbejde ind i lovgivningen og dermed placeret det centralt. Vi har givet det økonomi, vi har satspuljen til kommunerne over bloktilskuddene, så kommunerne kan lave frivilligt socialt arbejde som en integreret del af den offentlige indsats og kan støtte de frivillige i kommunerne. Det er vigtigt, at tingene foregår og udspringer lokalt.

Vi må konstatere, når vi ser ud over hele den store og brogede flok af initiativer, at der er sket meget. Men vi vil også i Venstre ligesom socialministeren holde meget øje med området, så de intentioner, der ligger bag det at give økonomisk støtte, også opfyldes, og vi er også enige

med socialministeren i, at man rundtomkring skal have en chance for at få det til at fungere.

Lad os nedbryde forhindringerne i den offentlige lovgivning og i de offentlige regelsæt, så vi fjerner usikkerheden hos en lang række af de mennesker, der arbejder i det frivillige sociale arbejde – usikkerheden om, hvad der er deres muligheder, hvad der er deres ret. Vi har i arbejdsmarkedslovgivningen og andre steder nogle regler, som godt kunne trænge til et eftersyn, og det er ikke mindst tiltrængt, at man udsender nogle signaler, der er klare og beskriver rettighederne for mennesker i det frivillige sociale arbejde.

Den frivillige virksomhed, det offentlige, det civile samfund og virksomhederne er den firkant, som efter Venstres opfattelse også i fremtiden er en god firkant for at bringe den sociale indsats videre i Danmark.

Jens Heimbürger (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke CD for initiativet til dagens debat. Jeg synes, den er særdeles relevant, når vi netop i disse dage sidder i konkrete forhandlinger om netop de frivillige organisationers arbejde og det rummelige arbejdsmarked.

Denne debat bunder i en erkendelse af, at vi alene vide-holdningen som værende en forestilling om, at man centralt har samlet de kloge, er under nedbrydning. Det har man måske nok, men de er alligevel ikke kloge nok til at kunne give så mange og så fintmaskede regler, at vi ikke behøver en anderledes indsats på det sociale område end den, der kan frembringes gennem politik og gennem det offentlige.

Når vi giver de frivillige muligheder, må vi også acceptere, at der kommer nogle skæverter, og at der er ting, der bliver indrettet på en måde, som vi ikke havde forestillet os. Der er ingen tvivl om, at når vi giver mulighed for en øget indsats blandt frivillige uden de regelsæt, vi normalt ville lave, hvis det var offentlige initiativer, vil der opstå fejl og mangler. Men heldigvis vil der nok også komme eksempler på løsninger, som vi ikke herindefra havde tænkt over, med de problemer, det vil give.

Det næste, jeg vil pege på i denne debat, er virksomhedernes sociale ansvar:

Nu fremstår det, som om det er noget, der er opfundet i 1994, hvor regeringen først tog fat på det, efter at den kom til i 1993. Jeg tror dog, man skal passe på med ligesom at skabe den holdning over for virksomhederne, at de aldrig